

Víctima: Melchor Hernández Moll
Autoria: Margarita Serantes Hernández

Es deia Melchor, però tots el coneixien per «L'anglès», perquè era alt, corpulent, i tenia la pell, els ulls i els cabells de color clar. Era pescador, i durant el temps de la guerra ja tenia, juntament amb la seva esposa, Ana, una nina que nomia Paquita.

Amb 26 anys, Melchor arreglava com cada diumenge les seves xarxes davant ca seva quan va passar per allà el capellà de l'església propera i li va demanar per què no anava a missa els diumenges. Melchor li va contestar que tenia coses més importants per fer: arreglar les xarxes per començar de nou a pescar el dilluns, a més de dedicar un temps a la seva esposa i a la seva filla. Així va començar la discussió.

Unes hores més tard anaren a detenir Melchor i el varen dur a un edifici molt gran i vell, ple de gent. Ell no entenia res, les cel·les eren molt petites, amb una finestra reduïda i quatre barrots. La convivència amb els altres interns era bona perquè la major part d'ells havien estat empresonats per les mateixes raons o similars, així que tots intentaven ajudar-se.

Ana anava a veure'l cada setmana. Li duia roba neta i recollia la bruta, però passades unes setmanes el guàrdia li va dir que no el podia veure, així que li va deixar a aquest la roba neta que duia preparada i el guàrdia li va donar la bruta. En arribar a casa Ana va descobrir que la roba no havia estat emprada.

En aquell temps Ana treballava a casa d'uns senyors molt rics i bondadosos. Tenien un fill que nomia Martín, amb qui va treballar per trobar Melchor, però sense aconseguir-ho. Anys després varen reconèixer Ana com a viuda i va acabar casant-se amb Martín.

La meua mare, Paquita, sempre va dir que Melchor havia estat un gran home però per desgràcia no el recordava. Només tenia quatre anys quan la varen dur a la presó per veure'l i, quan va entrar i va veure les cel·les, es va espantar i no va poder deixar de plorar, així que la varen treure sense veure'l. Sí, hem tingut l'oportunitat de conèixer Martín, que fou un gran pare i padrí. Ara bé, què va passar amb Melchor?

El 2016 vaig saber que fou afusellat i després enterrat en una fossa al cementeri de Porreres. La part negativa és que no podem recuperar les seves restes, ja que l'ADN de pare a filla i a neta es perd. Només ens queda poder esbrinar si Melchor va tenir algun germà que hagués tingut descendents homes i volguessin passar la prova d'ADN.

Però el pitjor de tot és que la seva esposa i la seva filla varen morir sense saber què va passar amb ell.